

University of Groningen

Functioneel schildklieronderzoek met behulp van J131 bij endemisch struma, subacute thyreoiditis en het syndroom van Page

Terwindt, Victor Achille Marie

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
1956

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Terwindt, V. A. M. (1956). Functioneel schildklieronderzoek met behulp van J131 bij endemisch struma, subacute thyreoiditis en het syndroom van Page. Groningen: s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

ardiogram waren tekenen van
onderzoek van de thorax was
van de rechter ventrikel, pro-
de oesophagus door het linker
ld. Bezinkingssnelheid 12 mm.
5700, eos. 2, staafk. 2, seg-
ptolysinietiter < 50 E. Urine
B.M. +13%.

SAMENVATTING.

In Hoofdstuk I wordt een overzicht gegeven van onze kennis over de physiologie van de jodiumstofwisseling en schildklierfunctie waarbij tevens de pathologische physiologie ter sprake komt. De betekenis, die het J^{131} bij het tot stand komen van deze kennis gehad heeft, wordt uiteengezet. De accumulatiefunctie van de schildklier, de verschillende stadia van de thyroxinesynthese, het mechanisme van de hormoonsecretie, de aard van de jodiumverbindingen in schildklier en bloed worden besproken evenals de plaats die het J^{131} inneemt als indicator van de metabole processen.

In Hoofdstuk II wordt het gebruik van J^{131} bij klinische diagnostiek besproken. Beschreven worden de directe en indirecte accumulatie methoden waarbij hun betekenis evenals de mathematische grondslag kritisch wordt uiteengezet. Vervolgens wordt een bespreking gewijd aan de methoden die de mate van hormoonsecretie tot uitdrukking brengen en aan het voorbehoud dat daarbij gemaakt dient te worden. De betrouwbaarheid van de verschillende methoden voor de klinische diagnostiek wordt daarna kritisch besproken. De conclusie wordt getrokken dat de uitkomsten van het onderzoek met behulp van J^{131} geïnterpreteerd moeten worden in nauwe samenhang met de klinische gegevens en met andere methoden van onderzoek. Met dit voorbehoud mag gesproken worden van een aanwinst.

In Hoofdstuk III worden de methoden van het eigen onderzoek vermeld. Uitvoerig wordt daarbij ingegaan op de techniek van het onderzoek met J^{131} .

In Hoofdstuk IV worden de aetiologie van het endemisch struma en de gegevens van het experimenteel onderzoek besproken. Geconcludeerd wordt, dat jodiumdeficientie, absoluut of relatief, als oorzaak mag worden aangenomen, hoewel ook andere factoren een rol kunnen spelen. Vervolgens wordt de pathologische anatomie in het kort beschreven. Daarna volgt een beschouwing over het voor-

komen van endemisch struma in Nederland en speciaal in Tilburg en omstreken met gegevens over de strumafrequentie bij schoolkinderen ter plaatse. Gewezen wordt op het zeer lage jodiumgehalte van het drinkwater in Tilburg. Aan de hand van het onderzoek van *Stanbury* c.s. in Mendoza worden vervolgens onze inzichten over de pathologische physiologie van de jodiumdeficientie en de wijze, waarop het organisme zich aan deze toestand aanpast, weergegeven.

In een verslag van eigen onderzoek bij 20 euthyreotide personen met endemisch struma worden daarna de gegevens medegedeeld van het onderzoek met J^{131} . Bij 12 van deze patiënten werd tevens de jodiumuitscheiding in de 24 uren urine en het PBJ bepaald. Aangehouden kon worden, dat de jodiumuitscheiding in de 24 uren urine bij deze patiënten verlaagd is, zodat een jodiumdeficientie kon worden bewezen. De jodiumstofwisseling werd bij 12 patiënten geanalyseerd. Vastgesteld kon worden, dat, wanneer jodiumgebruik tevoren vermeden is, deze patiënten een snelle en hoge accumulatie van J^{131} , een vlakke retentiecurve op hoog niveau en, in vergelijking met de hoge accumulatiewaarden, lage tot zeer lage gehalten PBJ 131 in het serum vertoonden. Bij deze patiënten werden tevens laag-normale tot sub-normale waarden van het PBJ vastgesteld. Geconcludeerd wordt, dat deze feiten niet verklaard kunnen worden volgens de opvattingen van *Stanbury* c.s. en dat bedoelde patiënten niet in jodiumevenwicht verkeerden, omdat de schildklier per 24 uur meer jodium accumuleerde dan zij in de vorm van hormoon secreneerde. Ter verklaring van een en ander wordt de theorie opgesteld dat de schildklier van deze patiënten zich aanpast aan de toestand van jodiumdeficientie door middel van hyperplasie, waarbij de accumulatiefunctie geïntensiveerd wordt, doch dat daarbij tevens de hormoonsecretie beperkt wordt tot subnormale omvang, die echter voldoende is om in de behoefte van het lichaam te voorzien.

Hoofdstuk V bevat de gegevens van het onderzoek met J^{131} bij 16 euthyreotide personen zonder struma. Bij 11 van hen werd tevens de jodiumstofwisseling geanalyseerd op dezelfde wijze als in hoofdstuk IV is vermeld. Bij verschillende van deze personen werd een jodiumstofwisseling gevonden met dezelfde kenmerken als bij de patiënten met endemisch struma en euthyreoidie. Er wordt op gewezen, dat om deze redenen de accumulatiemethoden in een streek, waar struma endemisch is, van weinig betekenis zijn bij de

differentiaaldiagnose tussen hyperthyreoidie.

In Hoofdstuk VI wordt beeld van de subacute thyreoiditis geschiedenis beschreven met behulp van J^{131} onderzoek.

Bij één van hen had virussen een negatief resultaat. Het resultaat van de He La cellen en menselijke syndroom van Page bes 7 lijders aan deze aandoening onderzoek verricht met be

Het resultaat van dit onderzoek is dat er bij het syndroom thyreoidie.

en speciaal in Tilburg
afrequentie bij school-
eer lage jodiumgehalte
van het onderzoek van
s onze inzichten over
eficientie en de wijze,
aanpast, weergegeven.
euthyreotide personen
gegevens medegedeeld
patiënten werd tevens
het PBJ bepaald. Aan-
ng in de 24 uren urine
jodiumdeficientie kon
verder bij 12 patiënten
aanneer jodiumgebruik
e en hoge accumulatie
eau en, in vergelijking
lage gehalten PBJ¹³¹
werden tevens laag-
J vastgesteld. Gecon-
kunnen worden vol-
at bedoelde patiënten
schildklier per 24 uur
van hormoon secer-
t de theorie opgesteld
past aan de toestand
erplasie, waarbij de
h dat daarbij tevens
le omvang, die echter
m te voorzien.
nderzoek met J¹³¹ bij
van hen werd tevens
de wijze als in hoofd-
e personen werd een
enmerken als bij de
oidie. Er wordt op
atiemethoden in een
betekenis zijn bij de

differentiaaldiagnose tussen euthyreotide personen en patiënten met hyperthyreoidie.

In Hoofdstuk VI wordt een beschouwing gewijd aan het ziektebeeld van de subacute thyroiditis (*de Quervain*) en de ziektegeschiedenis beschreven van twee lijdende aan deze ziekte, die tevens met behulp van J¹³¹ onderzocht werden.

Bij één van hen had een onderzoek op de aanwezigheid van virussen een negatief resultaat in zoverre, dat geen cytopathogeen agens kon worden aangetoond. Gebruik werd daarbij gemaakt van He La cellen en menselijke niercellen. In hoofdstuk VII wordt het syndroom van Page besproken en een onderzoek beschreven bij 7 lijdende aan deze aandoening. Ook bij hen werd een uitvoerig onderzoek verricht met behulp van J¹³¹.

Het resultaat van dit onderzoek is een bevestiging van de opvatting dat er bij het syndroom van Page geen sprake is van hyperthyreoidie.